06/02/2019

Εξόδιος ακολουθία π. Σπυρίδωνος Γεωργάκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης

Σε κλίμα βαθειάς συγκίνησης εφάλει το απόγευμα της 5ης Φεβρουαρίου 2019 και ώρα 3.30 μ.μ. στον Ιερό Ενοριακό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Καρυωτών, η Εξόδιος Ακολουθία του Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Σπυρίδωνος Γεωργάκη, τέως εφημερίου της ενορίας Καρυωτών. Της Ακολουθίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλος πλαισιωμένος από κληρικούς της Ιεράς μας Μητροπόλεως. Τον επικήδειο εκφώνησε ο Αρχιερατικός Επίτροπος πόλεως Λευκάδος Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Γεράσιμος Ζαμπέλης αναφερόμενος μεταξύ άλλων στη προσωπικότητα του αείμνηστου π. Σπυρίδωνος κατά την πολυετή διακονία του στην ενορία των Καρυωτών αλλά και στα γραφεία της Ιεράς μας Μητροπόλεως. Τον λόγο πήρε στη συνέχεια ο αξιότιμος κ. Γεώργιος Χαλκιάς, θεολόγος καθώς και ο Αιδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Βασίλειος Κακλαμάνης οι οποίοι τόνισαν τα χαρίσματα και την απλότητα του π. Σπυρίδωνος. Μετά το πέρας της Εξοδίου Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ο κλήρος και ο λαός δημιούργησαν πομπή η οποία κατευθύνθηκε στο Κοιμητήριο όπου κι εναπέθεσαν το σκήνωμα του μακαριστού κληρικού π. Σπυρίδωνος.

Λόγος ἐπί τῇ ἐκδημίᾳ

τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου Σπυρίδωνος Γεωργάκη,

ὑπό Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου Γερασίμου Ζαμπέλη

Καρυῶτες Λευκάδος, 05 Φεβρουαρίου 2019

«Κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν,

ὡς βλάστημα κέδρου ἐν τῷ Λιβάνῳ·

καί ἐκύκλωσαν αὐτόν στελέχη φοινίκων»

(Σ. Σειράχ, 50,12)

Στά Θεόπνευστα αὐτά λόγια τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, Πατέρες καί ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, περικλείεται τό ἱερό μυστήριο τοῦ θανάτου, τό ὁποῖο βιώνει ἀπό ἐχθές ἡ τοπική μας Ἐκκλησία.

Προπέμπουμε σήμερα στήν αἰωνιότητα τόν σεβάσμιο καί ἀγαπητό σέ ὅλους μας π. Σπυρίδωνα Γεωργάκη καί τό ἱερό του σκήνωμά βρίσκεται κυκλωμένο ἀπό ἔνδακρυ πλῆθος ἀνθρώπων, πού ἔζησαν τόν ἄνθρωπο, ἀπόλαυσαν τόν εἰλικρινή πνευματικό Πατέρα, γνώρισαν τόν ἀφανή ἐργάτη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καί ἀνεγνώρισαν τόν ἀγωνιστή ἱερέα στό ἱερό χαράκωμα τῆς καθημερινότητας.

Αὐτός ὁ *«στέφανος ἀδελφῶν»* πού κυκλώνει τό σῶμα τοῦ γέροντος Σπυρίδωνος ἀποτελεῖ τόν στέφανο μέ τόν ὁποῖο παρίσταται σήμερα, δικαιωμένος καί εὐφραινόμενος, ἐνώπιον τοῦ Δικαιοκρίτου καί Παναγάθου Θεοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Γεωργάκης, σφράγισε μέ τήν μαρτυρία τοῦ λόγου καί τῆς βιοτῆς του, τήν ζωή ὁλόκληρης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Ὑπῆρξε ἐπίλεκτο μέλος τοῦ Πρεσβυτερίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καί Ἰθάκης καί πολύτιμος συνεργός τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Νικηφόρου, ἀφοῦ ὑπακούοντας στό θέλημα ἐκείνου ἐργάστηκε γιά δύο καί πλέον δεκαετίες, ταπεινά, ἀθόρυβα καί θετικά στό γραφεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Καί ἔφυγε ἀπό τό διακόνημα ἐκεῖνο μονάχα ὅταν οἱ δυνάμεις του ἄρχισαν νά ὑποχωροῦν καί νά τόν παραδίδουν ἀδύναμο στό σκληρό ροκάνισμα τῆς φθορᾶς.

Εἶχα τήν εὐλογία ἀπό τόν Θεό νά συνεργαστῶ καί παραβρεθῶ δίπλα του ὅσο

διάστημα διακόνησε στό γραφεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Εὐθύς στήν κρίση του• φιλάγαθος καί στήν πιό δύσκολη φάση τῆς διακονίας του• ἀληθινός καί δίκαιος στόν λόγο τῆς διδαχῆς του• εἰλικρινής καί τίμιος μέ τόν ἄνθρωπο καί τά ἀνθρώπινα. Ἐξέπεμπε διδακτικά ὑπακοή στόν γέροντα καί Ἐπίσκοπό του, ἀγάπη «δίχως ὅρους καί ὅρια» πρός πάντες, φιλόθεο φρόνημα καί ἀλήθεια ζωῆς φανερωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ.

Ἐργάστηκε ἐπίμονα στό δύσκολο, ἀλλά εὐχάριστο τομέα τῆς διακονίας τῶν νέων, μέσα ἀπό τό Κατηχητικό Σχολεῖο καί παρέμενε ἔμπονη ἡ ἀγωνία του γιά τήν ἀπουσία τῶν νέων καί τῶν μεγάλων ἀπό τήν λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Δέν τόν γονάτισε ὅμως ὁ ἀρνητισμός τῶν ἀνθρώπων ἀπέναντι στό διαρκῶς ἀνθισμένο μυστήριο τῆς Θείας Ἀγάπης. Τόν διέκρινε ἡ εὐλογημένη ἐπιμονή καί ἡ ἀμείωτα συνεχιζόμενη ἀντίσταση στά ἀδηφάγα χαρακώματα τῆς ἄρνησης τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ταπεινή ὑπακοή στόν Ἐπίσκοπό του τοῦ χάρισε τήν ἔνθεη ἐσωτερική ἐλευθερία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν λειτουργική δύναμη γιά τήν συνέχιση τοῦ ποιμαντικοῦ του ἀγῶνα, ἰδιαίτερη ἔκφραση καθημερινῆς προσωπικῆς ἀγωνίας, πού ἀνοίγεται εὐχάριστα καί δημιουργικά σέ πολύμορφες, πολυδύναμες προσωπικές ἐπιτυχίες. Καί τόν κρατοῦσε ἐλεύθερο νά διακονεῖ, νά προσφέρει, νά ἀγαπᾶ καί νά ἀγαπάται.

Ὁ π. Σπυρίδων ἤδη ἀπό χθές πορεύεται πρός τήν αἰωνιότητα. Σέ μᾶς ἀπομένει νά ζήσουμε τά ταπεινά διδάγματα τῆς ζωῆς του. Ζωῆς ταπεινοσύνης, φιλανθρωπίας, ἀνθρώπινης προσφορᾶς καί Θεανθρώπινης μαρτυρίας. Ζωῆς ἐλευθερίας, ἀγάπης καί ἐλπίδος Χριστοῦ. Μιᾶς ζωῆς πού δέν τήν μαραίνει ὁ σκληρός κυκλώνας τῆς ἀφιλαδελφίας. Ἀντίθετα, ἐνῶ ζυγίζεται μεταξύ ἀνάδελφου καί βέβυλου τῆς καθημερινότητας, ἀντιστέκεται καί μέ προσευχόμενη καρδιά παραμένει ἀγονάτιστη, σταθερή καί πνευματικά ὄρθια. Παραμένει νικητήρια στά μεγάλα καί καθημερινά χαρακώματα τούτης τῆς σκληρῆς ζωῆς.

Αὐτή εἶναι ἡ ὑψοποιός καί διδακτική μαρτυρία τῆς ζωῆς τοῦ ἀειμνήστου καί πολυσέβαστου ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ μας Σπυρίδωνος Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργάκη. Μέσα στό σκοτάδι τῆς ζωῆς μας εἶναι ἰσχυρή πρόκληση φωτός καί ἐλπίδος• παρουσία ζωῆς, ἀλήθειας καί ἐλευθερίας.

Ἐνώπιον τοῦ σεπτοῦ λειψάνου του καταθέτουμε τά δάκρυα τῆς τιμῆς καί τῆς εὐγνωμοσύνης μας καί ἀπό καρδιᾶς βγαίνουν τά λόγια τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου τοῦ Ὀλύμπου:

«Ἀπόλαυε πρεσβύτα τίμιε καί ἱερέων ἄριστε,

ἀπόλαυε τόν Κύριον.

Περιπλάνηθι τῇ αὐτῇ αὐτοζωῇ

καί ζῆθι Αἰδεσιμώτατε.

Περίπτυξαι τήν ἀφθαρσίαν

καί ἀνακαινοποιήθητι δικαιότατε».